

Lapsuuden muistoja Kemijärven Särkikankaalta 1950 luvulla

Perheemme asui Särkikankaalla, meitä oli äiti, isä ja viisi lasta. Minä olin keskimäinen ja juuri aloittanut koulun.

Kotitalo oli uusi kaksikerroksinen puutalo, osin vielä keskeneräinenkin. Asustimme alakertaa, jossa oli keittiö, kamari ja olohuone. Kellarikerroksessa oli sauna ja kaivo. Vesi kannettiin sieltä, keittiössä oli puuhella. Ulkovessa oli kuten muillakin naapurustossa. Varsinkin talvella sen käyttö tuntui kurjalta ja pimeällä pelottavalta. Silloin piti houkutella sisko 'mörönsyötiksi' vessareissulle.

Naapurustossa ja vähän etäämmälläkin Särkikankaalla oli monta sukulaistaloa ja päivittäin olimme tekemisissä toistemme kanssa. Jos sattui ruoka-aikaan naapuriin, niin luontevasti sai mennä ruokapöytään talonväen kanssa.

Koska meillä ei ollut puhelinta, äiti meni aina naapuriin siskonsa puhelimella tilaamaan Koivujallusta, niin me kutsuimme sitä kauppa, viikon ruokatavarat. Ja iltapäivällä hurautti kaupan auto pihaan ja nuori komea Koivupekka hyppäsi auton takaovesta ja kantoi ruokalaatikon keittiöön. Äiti sai nimipäivänään kaupasta Allin lähettämän yllätyspaketin, jossa oli milloin yöpaita, kerrasto tai muu ihanuus. Päätin, että isona minäkin tilaan kaikki Koivujallusta ja saan ihania yllätyksiä!

Kesäisin, kun sattui oikein lämmin ja kaunis päivä, lähdimme isolla porukalla usealla veneellä järvelle. Menimme koko päiväksi saareen, Pikkuteljoon. Äidit laittoivat ruokaa, isät tekivät tulet, puut olivat heillä matkassa, ja he taisivat myös kalastaa. Me lapset kirmailimme pitkin saarta, poljimme rantakaislikkoon ja rantaniitylle pitkiä käytäviä ja leikimme hippaa ja pataa ja törppöä.

Talvella taas mentiin kirkkaana kevätpäivänä Enon Kontiosisun lavalla tutulla sukulaisporukalla Niskavaaraan hiihtämään ja laskemaan mäkeä. Liekkö kerkesivät äidit hiihtää ollenkaan kokkauksiltaan.